

politisk Ændring i det saglige Forslag om Maksimalpriserne. Saaledes opfatter jeg den ogsaa. Der kan ikke være nogen som helst anden Mening i den ene Dag at fremkomme med de Raadgiveres saglige Begrundelse for en Ansættelse af 25 Kr. og den næste Dag uden nogen Begrundelse at nedsætte Prisen til 22½ Kr. end den politiske, at højere vilde man, ud fra andre Hensyn end Hensynet til Produktionen, ikke mene det forsvarligt at foreslaa den sat. Jeg har ikke betegnet hele Bekendtgørelsen som politisk, jeg har kun sagt, at der den sidste Dag paa dette Punkt er foretaget en politisk Ændring.

Reedtz-Thott: Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte som sin Mening, at § 13 skulde være politisk, og fandt i mine Ord en Tilslutning til denne Opfattelse. Jeg har kun sagt, at den Omstændighed, at Maksimalprisen er blevet foreslaaet sat til 22½ Kr. i Stedet for 25 Kr., viser, at det Hensyn til Vælgerne, som man fra Oppositionens Side mente var negligeret derved, at man havde erstattet Brændselsnævnet med de tre forstkyndige, var den højttærede Indenrigsminister fuldkommen i Stand til at varetage.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det ærede Medlem Hr. Hauge gentog, at der ikke var givet nogen Begrundelse af den Forhøjelse af Maksimalpriserne, som her foreslaas. Jeg vil gerne hertil sige, at det ærede Medlems Paastand jo ikke bliver rigtigere, fordi det ærede Medlem gentager den. Der er givet den Begrundelse for nogen Forøgelse af Maksimalpriserne, at Udgifternes Stigning naturligt maa medføre nogen Forøgelse; Arbejdslønningerne er steget siden den Gang, Udgifterne til Kultur er steget, Udgifterne til Skatter og Afgifter ligeledes. Alt dette ved det ærede Medlem udmærket godt, og hvis det ikke giver nogen Begrundelse for Stigning, saa har det ærede Medlem jo ikke været med til at fastslaa nogen naturlig Maksimalpris sidst. Desuden er der Hensynet til hele Gavntræ-Spørgsmaalet og til Stødbrænde-Spørgsmaalet, ligesom der ogsaa maa vises nogen Hensyntagen til Skovejernes Interesser. Alt dette maa naturligt medføre nogen Stigning af Maksimalpriserne. Hvor højt man saa skal op, bliver i nogen Grad — ikke helt ud, men i nogen Grad — en Skønssag, og da jeg, som jeg har udtalt her, ikke har kunnet faa alle disse Detailler fastslaaet med Hensyn til, hvorledes de anbefalede 7 Kr.s Forhøjelse skulde begrundes, har jeg foretrukket at blive ved

de ca. 25 pCt., som har fundet Udtryk ved Tørvepriserne Fastsættelse. Det ærede Medlem sagde, at man kunde ikke i Afviklingsudvalget danne sig et Skøn, kunde ikke forhandle om slige Spørgsmaal. Jeg vil minde det ærede Medlem om, hvorledes Arbejdet gik i Fjor, da der var Tale om Tørvemaksimalpriserne. Da fik man forskellige Oplysninger, der var Flertalsstilling og Mindretalsstilling, og man sad og forhandlede om Sagen. Jeg deltog i flere Møder om den Sag, og man var ganske paa det rene med, at der var et Hovedspørgsmaal, der skilte, nemlig: Skal der overhovedet være Maksimalpriser længere, eller bør man, for at faa saa megen Fart i Produktionen som muligt, gaa bort fra Maksimalpriserne? Men forsaavidt man blev enig om, at der skulde være Maksimalpriser, var der et vidt Spillerum for Forhandlinger indenfor Udvalget og god Mulighed for, at de enkelte Medlemmer kunde danne sig et Skøn. Jeg maa derfor hævde, at naar det ærede Medlem ikke har villet være med til en saadan Forhandling ved denne Lejlighed, maa det være, fordi det ærede Medlem endnu er saa optaget af den Omstændighed, at Brændselsnævnet ikke eksisterer mere, at han endnu ikke har besindet sig til at være med til et rent sagligt Arbejde paa dette Omraade.

Med Hensyn til de tre Mænd, som er Indenrigsministerens forstkyndige, vil jeg gerne sige, at det er de tre, som hidtil har været de sagkyndige for Brændselsnævnet paa dette Omraade. Det har været saaledes i længere Tid, og hvad Overførster Brammer angaar, da har han i en Aarrække været den forstkyndige Leder, og hans samfundsnyttige Arbejde i saa Henseende har flere Gange været berømmet her paa Rigsdagen. Jeg vil mene, at hvis jeg ikke havde valgt at tage de tre, der hidtil har været forstkyndige paa dette Omraade, vilde man med Rette have kunnet bebrejde mig, at de, der sad inde med Erfaring, de, der i Fjor havde ledet hele Arbejdet, i alt væsentligt ogsaa til Kommunernes Tilfredshed, nu blev skudt til Side. Det ærede Medlem Hr. Hauge nævnte selv her i Tinget den 29. Oktober, da han talte om Brændselsnævnet og om dem, der havde deltaget i Brændeadministrationen, disse tre: Ahlefeldt-Laurvig-Lehn, Hillerup og Brammer, samt Emil Rasmussen. Det ærede Medlem nævnte disse 4 og han sagde saa: Jeg ved ikke, at der er andre, der paa særlig Vis har bistaet Indenrigsministeren med Administrationen af Skovene. Af disse fire, som det ærede